

РЕШЕНИЕ

№ 4650

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 35 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РУМЯНА М. НАЙДЕНОВА

при участието на секретаря СОНЯ Д. КОНСТАНТИНОВА
като разгледа докладваното от РУМЯНА М. НАЙДЕНОВА Гражданско дело № 20221110153475 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от „фирма” АД срещу (община).

Ищецът моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сума в размер на 398.34 лв., представляваща изплатено невъзстановено застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Твърди, че (община) отговаря за поддържането, обезопасяването и ремонта на пътя в рамките на град (град), поради което носи отговорност за причинените на автомобила вреди, следствие попадането в необезопасена дупка на пътното платно.

Ответникът, в срока по чл. 131 ГПК, не е подал отговор. Със становище, представено в първото по делото заседание, оспорва изцяло предявените искове. Твърди, че не е ясно в кой точно участък е настъпило ПТП-то. Оспорва механизма, причинно – следствената връзка. Прави възражение за съпричиняване.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства съобразно разпоредбата на чл. 235 от ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото е представена застраховка Каско, видно от която към момента на настъпване на ПТП-то между ищеца и собственика на увреденото МПС е било налице валидно застрахователно правоотношение.

Представени са уведомление за щета, опис на претенция, ликвидационен акт и опис - закЛ.чение.

От представените по делото доказателства се установява, че на собственика на увредения автомобил е било изплатено застрахователно обезщетение за щетите, настъпили в резултат на ПТП.

Като доказателство по делото е приета регресна покана от ищеца до ответника,

получена от ответника на 01.04.2021г., видно от представената по делото обратна разписка.

Представени са доказателства, от които е видно, че СО е скЛ.чвала договори с трети лица и им е възлагала поддръжката на пътното платно: фактури, протоколи за установяване на извършени СМР, КСС – та и възлагателни писма.

По делото е изслушана и приета съдебна-автотехническа експертиза, която съдът изцяло кредитира като обективно и компетентно изготвена, от която се установява, че нанесените при ПТП-то щети са в причинно – следствена връзка с ПТП. Установява се, че механизмът на ПТП е следният: водачът на МПС (марка) (модел), е преминал през необезопасена и несигнализирана дупка, намираща се на пътното платно, което причинило увреждане на автомобила. Съгласно закЛ.чението на вещото лице, средната пазарна стойност за възстановяване на щетите, нанесени на МПС-то, възлиза на 413.08 лв., а с вкЛ.чени ликвидационни разноски 428.08 лв.

По делото е разпитан по делегация св. Л. Ж., който твърди, че претърпял инцидент със спукана гума и повредена джанта. Не си спомня точния адрес, на който се е случило това, но е било на бул. (адрес). Пътувал в посока от (град) към (град). Дупката, в която попаднал, се намирала на пътното платно. Дупката била дълбока. Свидетелят не я видял в тъмното, чул шум, когато минал през нея и едва тогава разбрал, че е попаднал в дупка. Не е могъл да я избегне, тъй като било тъмно. Същата не била обезопасена, нито имало поставени предупредителни табели, маркировки или сигнализации.

Други доказателства от значение за предмета на спора не са ангажирани.

Анализът на така установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Искът е с правно основание в чл. 410 от КЗ – /която разпоредба се явява приложимо право в настоящия случай/. Встъпването в правата на увреден от страна на застраховател, който го е обезщетил в изпълнение на поети с договор за имуществено застраховане задължения, се обуславя от установяването на три групи факти: 1/ наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/ заплащане на застрахователното обезщетение от страна на дружеството-ищец, както и какъв е размерът на дължимото обезщетение; 3/ предпоставките по чл.49 от ЗЗД - вреди; тези вреди да са причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 от ЗЗД е възложил работа; вредите да са причинени вследствие противоправно деяние /бездействие/ при или по повод на възложената работа; причинителят да е действал виновно.

На първо място следва да се отбележи, че направените от ответника едва с молбата, депозирана в първото съдебно заседание възражения, са преклудирани, вкЛ.чително и оспорването на представените с исковата молба документи. Въпреки това, за пълнота на изложението следва да се отбележи следното.

От представената по делото застраховка Каско, е видно, че към момента на настъпване на ПТП-то, е било налице валидно застрахователно правоотношение. Не се спори, че настъпилото ПТП е покрит застрахователен риск.

От приетата по делото САТЕ и показанията на разпитания по делото свидетел се установява, че механизмът на настъпилото ПТП е именно описаният в исковата молба - попадане в необезопасена и несигнализирана дупка, намираща се на пътното платно, което става причина за увреждане на автомобила.

Ето защо, съдът счита, че вредите са причинени именно в следствие на противоправното бездействие на служители на (община), които са имали задължение да извършат съответното действие: ремонт на улицата или поне обезопасяване/сигнализация. Доколкото ответникът не обори презумпцията за вина, установена в чл. 45 ЗЗД, се приема, че причинителят е действал виновно.

ПТП-то е настъпило в гр. (град), (адрес). От представените писмени доказателства и показанията на разпитания по делото св. Л. Ж., се установява, че същият е претърпял инцидент със спукана гума и повредена джанта на бул. (адрес). От дадените от вещото лице разяснения в съдебно заседание (адрес) започва почти от ж.к. „ж.к.“, минава покрай ж.к. „ж.к.“, в посока към ж.к. „ж.к.“, преминава ж.к. „ж.к. - 2“ и се насочва в посока (път) към село (село). По делото не се спори, че бул. „булевард“ и „(път)“, се стопанисват от (община). Ето защо, неоснователни са възраженията на ответника, че след като не е посочен точен адрес на мястото на настъпване на ПТП на бул. „булевард“, то не може да се вмени в тяхна отговорност неподдържането на участъка. Съдът намира, че от събраните писмени и гласни доказателства, по безспорен начин се установява, че ПТП-то е настъпило на (адрес), към „(път)“.

Съгласно чл. 30, ал. 1 от ЗП ремонтът и поддържането на републиканските пътища са възложени на Агенция „Пътна инфраструктура“. По отношение на републиканските пътища в границите на урбанизираните територии, нормата на чл. 30, ал. 3 от ЗП /действаща към момента на настъпване на инцидента/ установява правилото, че Агенцията и общините осъществяват съвместно по взаимна договореност дейностите по изграждането, поддържането и ремонта им при условията и по реда, определен с правилника за прилагането на закона. Съгласно чл. 48, ал. 1 от ППЗП, агенцията осъществява дейностите по поддържане на републиканските пътища, вкл. чително и текущия ремонт, които са извън границите на урбанизираните територии и в платната за движение на републиканските пътища в границите на селата и селищните образувания. На основание чл. 48, т. 2, б. „в“ от ППЗП на общините са възложени същите дейности за републиканските пътища, които са в границите на градовете, а агенцията участва във финансирането на тези дейности.

На основание чл. 48, т. 2, б. „в“ от ППЗП на общините са възложени същите дейности за републиканските пътища, които са в границите на градовете, а агенцията участва във финансирането на тези дейности.

Както беше посочено съгласно чл. 31 ЗДвП ремонтът и поддържането на общинските пътища /публична общинска собственост съгласно ЗОС/ са осъществява от общините. Съгласно чл. 167, ал. 1 и ал. 2, т. 1 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок. Следователно, по силата на ЗДвП на (община) е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в (град), което вкл. чва и недопускането, съответно отстраняването на неравности по тях. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно – обезпечителна отговорност при действията/бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място. Според даденото в т. 3 от ППВС №4/30.10.1975г. разрешение, собственикът на вещта, отговаря по чл. 45 ЗЗД, съответно по чл. 49 ЗЗД при възможност за обезопасяване на вещта, ако това не е направено, като отговорността по чл. 50 ЗЗД е в случаите на невъзможност да се обезопаси вещта, в която хипотеза вредите са причинени от присъщите на вещта свойства. В настоящия случай, собственик на улицата, на основание чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС вр. пар. 7, ал. 1, т. 4 от ЗМСМА е общината, която съгласно чл. 11, ал. 1 ЗОС, следва да я управлява с грижата на добрия стопанин, като е налице обективна възможност за обезопасяването на улицата. С оглед на това, че наличието на неравност на пътната настилка /дупка/, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които СО е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това е и собственик на улицата, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ, общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл. 49 ЗЗД.

Дори да се приеме, че СО е възложила поддръжката на участъка, където е реализирано ПТП на трети лица, то СО отговаря като лице, възложило дейността по поддържането на пътищата – чл. 49 ЗЗД, поради бездействието си по осъществяването на контрол за осигуряване на условия за безопасно движение по пътищата, съответно неизпълнение на задължения на общината по чл.31 от ЗПътищата – да осигури необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, което е в причинна връзка с настъпилото ПТП.

Налице е и причинна връзка между бездействието и настъпили щети в МПС-то, което се установява от свидетелските показания и приетата по делото САТЕ.

Неоснователни са възраженията на ответника, че не е установено дупката да е на пътното платно, поддържано от СО. Напротив – това се установява от свидетелските показания и от приетата по делото САТЕ, съгласно която шофирайки, ищецът е попаднал в небезопасна и несигнализирана дупка, която се е намирала на пътното платно.

По никакъв начин не се установяват твърденията на ответника за съпричиняване. Същите са и преклудирани, тъй като са направени извън срока за отговор на исковата молба.

По делото не се спори, че ищецът е заплатил на собственика на увреденото МПС обезщетение за нанесените на МПС-то щети, а това се установява и от приложените по делото доказателства.

Следователно увреденият има срещу виновния водач вземане по чл.45, ал.1 от ЗЗД. Застрахователят /ищецът/ е встъпил в правата на увредения по силата на факта, че е платил обезщетение за причинените с деликта вреди и за него е възникнало регресно право срещу деликвента.

Относно размера на дължимото обезщетение законът се интересува от стойността на вредите по средната им пазарна стойност към момента на настъпването им. Обемът на отговорността при деликт се определя от закона – той е в размер на действително причинените вреди /чл.51, ал.1 от ЗЗД/, а обезщетението трябва да съответства на това, което увреденият следва да разходва, за да възстанови предхождащото увреждането състояние. Следователно меродавни са средните пазарни цени, по които това възстановяване може да се извърши. Установено е по делото въз основа на цененото закл.чение на вещото лице по съдебната автотехническа експертиза, че стойността на ремонта, необходим за отстраняване повредите на лекия автомобил по средни пазарни цени, възлиза на 428.08 лв. с вкл.чени ликвидационни разноски. Ищецът претендира 398.349 лв., поради което искът му следва да бъде изцяло уважен до предявения от ищеца размер, с оглед диспозитивното начало.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати тази сума на ищеца, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на сумата.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

С оглед изхода от настоящия спор и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски по делото в размер на 598 лв.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА (община), ЕИК (номер), с адрес: (град), (адрес) да заплати на „фирма” ЕАД, ЕИК (номер), със съдебен адрес: (град), (адрес) по предявения иск с правно основание

чл. 410 от КЗ сумата от 398.34 лв., представляваща парично задължение по регресно вземане за застрахователно обезщетение по застраховка Каско по щета (номер), ведно със законната лихва от 03.10.2022г. – датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА (община), ЕИК (номер), с адрес: (град), (адрес) да заплати на „фирма” ЕАД, ЕИК (номер), със съдебен адрес: (град), (адрес), на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 598 лв., представляваща направените по делото разноски.

Решението **подлежи на обжалване** по реда на въззивното производство пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____